

De Sapphonis locis a Demetrio
laudatis.

Demetr. § 167 Σ κωπται (scilicet Sappho) τὸν ἄγρουνον
ῥυμλίον καὶ τὸν ἄνδρωπον, τὸν ἐν τοῖς γόμοις αἰ.
Respicit Demetrius locum Sapphonis ab Nephaetione
.41 (fine auct. nomine) laudatum:

Ὀυρωρῶ ποδες ἐπτοροδυνοι,
τὰ δὲ βῆμα δαδ πέντε βόζα,
πὲρ ὄγγου δὲ δέκ' ἐξ ἐπὸ ἄβαν.

vid Neue fragm. § 8 pag. 60.

Demetr. § 142 Sapphon. locum exhibet, quem
vide ap. Neue fragm. § 8 pag. 69.

Ὀπποκατάχ' ἐν φωνῆσι cum Stephano. Wernsd.
ad Himer. orat. 21, 17.

Ex Hesiodi loco a Schneidero allato profabile
est, in fine scribendum esse κατάβη, quod cum
particula ὀπποτ' ἀν' componatur, a Blomfieldio
recte reposita pro absoluto relativo pronomine.
ἔδ' ἐπὶ τὰ ὄδαι Sirius nequit dici, si quis forte
hunc Ἐλάγον ἀ' ὄτρον appellatum putaverit.
dicens nescio quid ingruit et quasi involat Ἐλάγον
ἴμα, cuius vocabuli pars prior remanet in lectu
επρωατικὰ δ' ἔταυ.

cf. Longin. de sublimit. cap. 10.
Dionys. Halic. de compos. verb. cap. 23
id de admir. vid. c. Demosth. p. 188
cf. Neue Sapphonis fragm. pag. 19.
ubi laudatur Demetr. § 132, et all. § 166, 19
cf. Hermannii Censura huj. libri in opusce. I. VI.